

РЕШЕНИЕ

№ 5754

гр. София, 26.09.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.09.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **1552** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. Б. Ш. от [населено място], срещу решение на Транспортна Ц. лекарска експертна комисия към Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. Ш“ – [населено място], обективирано в карта за оценка на физическата годност на водач на МПС № 14/ 16.01.2014г., в което е посочено, че жалбоподателя няма право да упражнява таксиметрова дейност и подлежи на периодичен медицински контрол.

В жалбата са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорвания акт, като постановен в противоречие с материалноправни норми и с целта на закона. Жалбоподателят счита, че ТЦЛЕК няма законово основание да забрани упражняване на таксиметрова дейност, а само да отнеме свидетелството за управление на МПС. Моли съда да отмени посоченото решение.

Ответникът – ТРАНСПОРТНА Ц. ЛЕКАРСКА ЕКСПЕРТНА КОМИСИЯ, представляван в съдебното производство от адв. А., оспорва жалбата. В съдебно заседание излага доводи за нейната неоснователност. Претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото и съдът приема за установено обстоятелството, че през месец април 2013г. жалбоподателят е бил хоспитализиран в Държавна психиатрична болница – [населено място] с диагноза параноидна шизофрения – невротична

декомпенсация и през декември 2013г. - в МБАЛ „св. М.“ ЕАД – [населено място] с диагноза: персистиращо налудно разстройство. На това основание Г. е бил освидетелстван за установяване на физическа годност като таксиметров шофьор. В Протокол № X/2013г. ТЦЛЕК – [населено място] е обективизирано заключение на психиатър от 01.10.2013г., че жалбоподателят отрича психични заболявания и е психично здрав. Видно от цитираните епикризи и удостоверение от 28.08.2013г. изх. № 2263 на психиатричен кабинет в Д. – [населено място], жалбоподателят отказва поддържаща терапия.

С карта № 599/27.08.2013г. ТОЛЕК при Н. „Ц. Б. III“ определя жалбоподателя като „годен“ за водач на МПС категории „АМ“, „А1, А2, А“ и „В1,В“, приема, че последният подлежи на нов преглед след една година и дава предписание, че няма право да извършва обществен превоз на пътници, товари и таксиметрова дейност съгласно т. 24 от Наредба № 3. Това решение на ТОЛЕК – [населено място], назначен със заповед № 37 от 12.07.2013г. на директора на Н. „Ц. Б. III“, е оспорено по административен ред пред ТЦЛЕК в състав, назначен със заповед № РД-08-7 от 10.01.14г. на министъра на транспорта, ИТ и съобщенията, който е постановил оспореното в настоящото производство решение. Като основание за издаването му е посочена т.24 от наредба № 3 от 11.05.2011г.

По делото са приложени и други документи, установяващи наложена принудителна административна мярка на жалбоподателя – временно отнемане на св. за управление на МПС, както и експертиза, извършена в рамките на ДП № 146 от 2013г. по описа на РУП Г. срещу жалбоподателя за престъпление по чл. 216, ал.1 от НК. Последната е неотнормирана и с изводите си не обвързва настоящия съдебен състав.

По делото е изслушана съдебнопсихиатрична експертиза, изготвена от вещо лице д-р К., според която при жалбоподателя е налице специфично личностно разстройство – емоционално нестабилна личност, импулсивен тип. Това състояние обхваща дълбоко заложили и трайни модели на поведение, които се изразяват в ригиден начин на реагиране спрямо широк диапазон от ситуации. Същите са в отклонение от начина, по който повечето хора се отнасят спрямо другите. Този стил на поведение има устойчив характер. Действията са импулсивни, способността да се предвижда е минимална, изблиците на гняв могат да доведат до насилие, за което има данни за извършени противообществени прояви в миналото. Този тип психично разстройство е включено в Наредба № 3 от 11.05.2011г. за изискванията за физическа годност към водачите на МПС и условията и реда за извършване на медицински прегледи за установяване на физическа годност за водачите от различни категории – Приложение 1, т.27, поради което вещото лице счита, че жалбоподателят не е годен да работи като таксиметров водач. В оск. вещото лице сочи, че заболяването, от което страда жалбоподателят, попада в т.5 от Приложение №2 към същата наредба.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който пряко и непосредствено засяга права и законни интереси на жалбоподателя. Съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване по чл. 149 АПК, тъй като ответникът не е ангажирал доказателства към кой момент актът е бил редовно съобщен на жалбоподателя, а жалбата е подадена на 30.01.2014г., видно от клеймо на пощенския плик на л.6 по делото.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи и извърши служебна проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Актът е издаден от компетентен административен орган, съгласно чл. 11 ал.1, т.2 от Наредба № 3 от 11.05.2011г. за изискванията за физическа годност към водачите на МПС и условията и реда за извършване на медицински прегледи за установяване на физическа годност за водачите от различни категории (Наредба №3) и във вр. с чл. 10, ал.5 от същата наредба и заповед № РД-08-486 от 14.10.2011г. на министъра на транспорта, ИТ и съобщенията.

Съгласно чл. 3, т.2 от Наредба № 3 физическата годност на водачите и на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС се установява чрез заключение за съответствието на здравословното състояние на лицето с изискванията за физическа годност към водачите на МПС и на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС. В чл.4, ал.1, т.2 от същата наредба е предвидено, че за определяне на изискванията за физическата годност водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС се разделят на две групи, като в група 2 попадат водачите на МПС от категориите "С1", "С", "С1Е", "СЕ", "D1", "D", "D1Е", "DE", "Т." и "Ттб". В ал.3 на същата разпоредба е посочено, че изискванията за физическа годност към водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС от група 2 се прилагат и за водачите на МПС от категория В1, В и ВЕ, които извършват обществен превоз на пътници и/или товари и превози за собствена сметка и таксиметрови превози на пътници. Тези изисквания са определени в приложение № 1 към наредбата чрез посочване на заболяванията и състоянията, при наличието на които се налагат ограничения за получаването на свидетелство за управление на МПС в зависимост от категорията на МПС, а заболяванията и състоянията, при наличието на които свидетелство за управление на МПС се издава само след освидетелстване от транспортните областни лекарски експертни комисии (ТОЛЕК), са посочени в приложение № 2 от същата наредба.

Съгласно приложимата норма на чл.10, ал.1 от наредбата когато лицето има някое от заболяванията или състоянията, посочени в приложение № 2, общопрактикуващият лекар отбелязва в удостоверението по чл. 9, ал. 1, че лицето подлежи на освидетелстване от ТОЛЕК. В случая това е удостоверението на л.8 по делото.

В Приложение №1 към наредбата изрично и изчерпателно са изброени Заболявания и състояния, при наличието на които се налагат ограничения

за получаването на свидетелство за управление на МПС в зависимост от категорията на МПС. Според вещото лице заболяването, от което страда жалбоподателя попада в т. 27 от същото приложение и в т. 5 от Приложение №2 към чл.5 - заболявания и състояния, при наличието на които свидетелство за управление на МПС се издава само след освидетелстване от ТОЛЕК.

В процесния случай, видно от доказателства по делото, установеното при жалбоподателя заболяване, динамиката на неговото развитие, извършените асоциални и криминогенни прояви и отказът му да прилага поддържаща терапия, водят до извода, че не е годен да извършва таксиметров превоз на пътници. Този извод, направен от ответника, се поддържа и от изслушаната и приета съдебнопсихиатрична експертиза. Следователно, при безспорно установената липса на физическа годност на

жалбоподателя да извършва таксиметров превоз на пътници, Картата за оценка на физическата годност на водач на МПС № 14/ 16.01.2014г. се явява законосъобразно издадена, а жалбата срещу нея - неоснователна.

При този изход на спора и с оглед претенцията на ответника за разноски, същата следва да бъде уважена в размер на 300лв. на основание [чл. 143, ал. 4 от АПК вр. §1 и чл. 7, ал.1, т.4 от Наредба](#) № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съгласно приложено пълномощно на л.66.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 41 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Л. Б. Ш. от [населено място], срещу решение на Транспортна Ц. лекарска експертна комисия към Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. Ш“ – [населено място], обективирано в карта за оценка на физическата годност на водач на МПС № 14/ 16.01.2014г.

ОСЪЖДА Л. Б. Ш. от [населено място] да заплати на ТРАНСПОРТНА Ц. ЛЕКАРСКА ЕКСПЕРТНА КОМИСИЯ при Н. „Ц. Б. Ш“ [населено място] сумата от 300 лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: